„მეზობელი, კარისაო...“

ჯერ კიდევ გუშინდელი საფეხბურთო მატჩის წინა დღეებში „ლელოში“ ბაქოს თითქმის ყველა გაზეთის რედაქციიდან გვირეკავდნენ კოლეგები. აზერბაიჯანის დედაქალაქში ყველაფერი აინტერესებდათ ამ შეხვედრის თაობაზე და ჩვენც, ბუნებრივია, ვცდილობდით მაქსიმალურად დაგვეკმაყოფილებინა მეზობლების ცნობისმოყვარეობა. ერთი ნიშანდობლივი ამბავი: ყველა საუბარი, როგორც წესი, ერთი და იგივე შეკითხვით მთავრდებოდა - რომელ ანგარიშზე უნდა გადაირიცხოს თანხა დასავლეთ საქართველოში სტიქიური უბედურებით დაზარალებულთა დახმარების ფონდში.

ამ ანგარიშის ნომრით - 700 - ახლა მთელს საბჭოთა კავშირში არიან დაინტერესებული. ჩვენი ტრაგედია, უდიდესი გულისტკივილი მრავალმილიონიანი საბჭოთა ქვეყნის ყველა მცხოვრებმა გაიზიარა.

სხვებს, როგორც ეს ღირსეულ მამულიშვილებს ეკადრებათ, არც სპორტსმენები ჩამორჩნენ. ამ თვალსაზრისით თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთა კოლექტივის ინიციატივაში - თავისი წვლილი შეეტანათ საერთო საქმეში და შეძლებისდაგვარი დახმარება გაეწიათ დაზარალებულთა ოჯახებისთვის, თავისთავად მოულოდნელი არაფერია, მაგრამ მისასალმებელია ის, რომ დინამოელები არ დასჯერდნენ მე-700 ანგარიშზე თავიანთი ხელფასის ნაწილის გადარიცხვას. მათ სურვილი გამოთქვეს, ჩაეტარებინათ საქველმოქმედო ამხანაგური მატჩი, როლის შემოსავალიც მთლიანად გადაირიცხებოდა დახმარების ფონდში.

ჩვენი ფეხბურთელების ამ კეთილშობილურ ინიციატივას უმალვე დაუჭირეს მხარი „ნეფთჩის“ ფეხბურთელებმა.

აი, რა გვითხრა ბაქოელთა გუნდის კაპიტანმა იაშარ ვახაბზადემ: საქართველოში მომხდარმა სტიქიურმა უბედურებამ ჩვენი გუნდის ყველა წევრი ააღელვა. გაჭირვებაში ჩავარდნილ კაცს კი, მით უმეტეს თუ იგი კეთილი მეზობელია, ყოველთვის სჭირდება თანაგრძნობა და გვერდში ამოდგომა. ჩვენ ძალიან გაგვიხარდა, როცა საშუალება მოგვეცა მონაწილეობა მიგვეღო ამ საქველმოქმედო მატჩში. მცირე, მაგრამ პრაქტიკული დახმარება გაგვეწია დაზარალებულთა ოჯახებისთვის. მადლობის მეტი არაფერი გეთქმის ჩვენი ქართველი კოლეგების, თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელებისადმი“.

მაშ ასე, შეხვედრა, რომელიც სხვა დროს რიგითი საკონტროლო თამაშის ფარგლებს არ გაცდებოდა, ჭეშმარიტი ძმობისა და მეგობრული სოლიდარობის დემონსტრაციად გადაიქცა.

ფეხბურთელები ნამდვილი სპორტული ჟინით, მონდომებით იბრძოდნენ, მართალია გამარჯვება ასეთ შეხვედრებში თვითმიზანი არ არის, მაგრამ საკავშირო

ჩემპიონატის დაწყებამდე სამიოდე კვირით ადრე გუნდებმა უნდა აჩვენონ იმის ნაწილი მაინც რასაც ისინი მომავალ ტურნირში შემოგვთავაზებენ.

თბილისელებს უკვე მე-7 წუთზე შეეძლოთ ანგარიშის გახსნა, მაგრამ გურულმა ვერ გამოიყენა 11-მეტრიანი. მეორე ნახევარში მან მაინც მიაღწია მიზანს! კორღალიძის მიერ საჯარიმო დარტყმიდან ჩამოწოდებულ ბურთს პირველმა მოასწრო და თვით გაგზავნა მეტოქის კარის ბადეში - 1:0. ეს ანგარიში აღარ შეცვლილა.

მეტოქეებმა ასეთი შემადგენლობით ითამაშე:

„დინამო“ - გაბელია, კეტაშვილი, ჩივაძე, ჭედია, მალანია, თევზაძე (ჩელებაძე, 46), სვანაძე, სულაქველიძე, კორღალიძე, გურული, ბიგვავა;

„ნეფთჩი“ - ჟიდკოვი, გარიბოვი, პივცოვი, გოსტენინი (46), ფედოროვსკი (აზიმოვი, 9), პროკოპენკო, მირზოევი, ვახაბზადე, ჰუსეინოვი, ალაჰვერდიევი, სულეიმანოვი (ალიკბუროვი, 86).

თამაში იმსაჯა საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრმა ველოდი მიმინოშვილმა.

ზურაბ ფოცხვერია
ლელო 15.02.87